

Nr 953

Av herrar Gustavsson i Alvesta och Johansson i Växjö, om vidgad rätt till ersättning från älgskadefonden.

(Lika lydande med motion nr 830 i Första kammaren)

Enligt nu gällande bestämmelser i Kungl. Maj:ts kungörelse om älgavgifter m. m., given Stockholms slott den 9 april 1965, skall ersättning för älgskada utgå på sätt som bestämmes i kungörelsens 6 §. I denna paragrafs tredje stycke föreskrives: »Ersättning som avses i denna paragraf må beviljas endast till den del skadan överstiger tvåhundra kronor. Har den skadelidande underlåtit att vidtaga rimliga — — — icke beviljas.»

1949 års jaktutredning hade i sitt betänkande föreslagit, att den skadelidande skulle stå en självrisk med 100 kr. och att den som får ersättning skulle gottgöras även för kostnaderna för skadans värdering.

Chefen för jordbruksdepartementet frångick emellertid utredningens förslag på denna punkt. I propositionen 1965: 19 anförde han bl. a.:

För min del anser jag, att ersättning inte bör utgå vid skador av ringa omfattning. Med hänsyn härtill bör Kungl. Maj:t äga fastställa ett belopp under vilket ersättning ej utgår. F. n. synes detta belopp, såsom bl. a. lantbruksstyrelsen förordat, böra bestämmas till 200 kr. Med hänsyn till att något generellt avdrag från ersättningen på grund av självrisk ej bör ske finner jag ej skäl biträda förslaget att ändra nuvarande ordning för bestridande av värderingskostnaden. Det bör ankomma på Kungl. Maj:t att meddela bestämmelser rörande värderingsförfarandet.

Enligt riksdagens beslut utgår skadeersättning först när skadan överstiger 200 kr. och endast till den del skadan överstiger detta belopp. Vid en granskning av samtliga läns älgskadefonder i februari 1968 förelåg en behållning på 3 435 015 kr. Inget län redovisade något underskott i älgskadefonden. Anledningen till överskottet i fonderna synes oss vara att ersättning till skadelidande jordbrukare satts för snävt och den år 1965 införda självrisken om 200 kr. icke varit väl grundad. Det kan inte vara riktigt, att arrendatorer som ej har jakträtt eller jordbrukare av mindre fastigheter, som inte kan tillgodogöra sig avkastning av jakträtten, skall genom gällande skadeersättningsregler bygga upp en fond till jägarnas fromma.

Med stöd av ovanstående hemställes,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om att i Kungl. Maj:ts kungörelse nr 260 år 1965 6 §

tredje styckets första mening måtte ändras och erhålla följande lydelse: »Ersättning som avses i denna paragraf må beviljas för hela skadan, därest denna överstiger etthundra (100: —) kr.»

Stockholm den 28 januari 1969

Rune Gustavsson (cp)

i Alvesta

Bertil Johansson (cp)

i Växjö

Nr 954

Av herr Hammarsten m. fl., om förläggande av ett skogsinstitut till Älvsbyn.

(Lika lydande med motion nr 827 i Första kammaren)

Utbildningen vid statens skogsskolor föreslås bli omorganiserad för att i fortsättningen bedrivs vid två skogsinstitut placerade för södra Sverige i Värnamo och för norra landsdelen i Solläfteå. Då förslaget innebär en nedläggning av skogsskolan i Norrbotten, belägen i Älvsbyn, finner vi det angeläget att framföra kriterier som måste vara av betydelse för den norrländska skolans lokalisering.

Övningsskogar m. m.

Följande krav på övningsskogarna bör uppställas:

1. För att övningarna skall ha största möjliga överföringsvärde för eleverna bör övningsskogarna vara representativa för så stora delar av landsdelen som möjligt.

2. Samtliga av de större skogsägarna bör vara representerade i trakten.

3. Det bör finnas möjlighet att inom rimligt avstånd från skolan kunna studera speciella skogliga problem. (I Norrland bl. a. skogsskötselns höjdlägesproblem.)

Beträffande punkterna 1 och 3 är det närmast skogsbrukets klimatiska förutsättningar som avses. Därvid spelar för Norrlands del temperaturklimatet den största rollen. Sveriges pomologiska förening har givit ut en växtatlas innehållande bl. a. zonkartor för fruktodling. Grunden för zonindelningen är temperaturklimatet, varför kartorna torde ha stort värde även för bedömning av skogsbrukets förutsättningar. Av zonkartan framgår att inom 10 mils radie från Älvsbyn ligger 4 zoner representerande i stort sett hela Norrland utom en smal kustremsa söder om Sundsvall.